

Bratislava 7. septembra 2011

Posudok dizertačnej práce „Evropský zatýkací rozkaz“

Dekanom Právnickej fakulty Univerzity Karlovy prof. JUDr. Alešem Gerlochom, CSc., som bol 11. 8. 2011 menovaný ako oponent dizertačnej práce JUDr. Jitky Novákovej na tému „Evropský zatýkací rozkaz“. Predložená práca má 155 strán textu, 43 strán príloh. Dizertačná práca z hľadiska rozsahu a požiadaviek na práce tohto druhu zodpovedá náročnosti témy.

Európsky zatýkací rozkaz (ďalej len EZR) predstavuje jeden za najvýznamnejších nástrojov justičnej spolupráce medzi členskými štátmi Európskej únie. Pri aplikácii EZR sa vyskytuje veľké množstvo problémov, ktoré nie sú dostatočne teoreticky rozpracované a potrebujú riešenia. Z týchto dôvodov hodnotím tému práce ako **aktuálnu**.

Autorka prácu člení na úvod, sedem kapitol a záver. Samotné kapitoly sú ďalej členené na podkapitoly. Autorka metódou od všeobecného ku konkrétnemu prechádza do vývoja spolupráce v trestnom konaní cez porovnanie vydávacieho a odovzdávacieho konania k samotnej podstate a výkonu EZR. V práci sa nevyhla ani ústavnoprávnym otázkam súvisiacim s EZR. V závere načrtáva zahraničné právne úpravy EZR a rozhodovaciu činnosť súdneho dvora týkajúcu sa EZR. Takto zvolená štruktúra sa javí pre daný druh práce ako primeraná obsahu a rozsahu práce.

Dizertačná práca je spracovaná zrozumiteľne, kultivovaným jazykom s využitím správnej odbornej terminológie. Svedčí, o tom že autorka ovláda problematiku EZR na požadovanej úrovni. Správne pracuje s literárnymi zdrojmi, vhodne používa citácie na príslušné dokumenty. Za menšie nedostatky možno považovať skutočnosť, že autorka pri

niektorých odkazoch pod čiarou neuvádza všetky potrebné bibliografické údaje, najmä čísla strán, napr. odkazy č. 14, 20, 41, 45. V odkaze č. 44 autorka skomolila meno prof. Mireille Delmas-Marty a neuvádza celý názov článku „*Guest Editorial: Combating fraud - Necessity, legitimacy and feasibility of the Corpus Juris*“. Za určitý nedostatok tiež možno považovať skutočnosť, že práca je v niektorých častiach prevažne popisná, na niektorých miesta by sa žiadal vlastný, možno aj kritický názor autorky na uvádzané skutočnosti.

Nosnú časť práce tvorí štvrtá kapitola. Autorka tu prehľadne porovnáva „tradičné“ extradičné konanie a odovzdávanie osôb podľa EZR a analyzuje jednotlivé rozdiely (str. 53 a nasl.). Tretia podkapitola, tejto podkapitola má rovnaký názov ako samotná dizertačná práca, čo podľa môjho názoru nevystihuje podstatu tejto podkapitoly. Autorke snád' možno vytknúť skutočnosť, že do textu tejto podkapitoly bez bližších súvislostí (okrem toho že je podobne ako EZR je založený na zásade vzájomného uznávania) zaraďuje aj Európsky príkaz na zaistenie dôkazov... Takýchto nástrojov založených na vzájomnom uznávaní rozhodnutí v trestných veciach je však podstatne viac. Autorka sa tiež nevyhla niektorým nepresnostiam napr. str. 94 kde uvádza „Zkrácené přípravné řízení“ zrejme malo byť „Zkrácené předávací řízení“.

V piatej kapitole práce sa autorka pokúša riešiť problémy týkajúce sa „ústavnoprávnej roviny“ EZR. Vzhľadom na to, že pri realizácii EZR sa zasahuje do základných práv a slobôd túto časť hodnotím ako veľmi dôležitú. Po prijatí rámcového rozhodnutia o EZR a jeho transpozícii do vnútroštátnych poriadkov jednotlivých členských štátov viaceré Ústavné sudy rozhodovali o súlade EZR s ústavou. Autorka si vybrala dve rozhodnutia a to rozhodnutie českého a poľského ústavného súdu, ktoré bližšie analyzuje a vzájomne porovnáva. Podľa môjho názoru tu autorka zbytočne uvádza celé pasáže zo zmieneneho rozsudku českého ústavného súdu (skoro 10 strán) a mohla vybrať podstatné časti z výroku rozhodnutia. Za podnetnú časť považujem poslednú podkapitolu tejto kapitoly, kde autorka sa zaoberá ďalšími ústavnými právami hľadanej osoby, ktoré sa v odbornej literatúre spomínajú menej častejšie, najmä ochranu osobných údajov osôb na ktoré bol vydaný EZR s praktickou realizáciou v podmienkach Českej republiky.

V šiestej kapitole autorka načrtáva zahraničné právne úpravy EZR v jednotlivých štátoch. S výnimkou nemeckej právnej úpravy sú právne úpravy jednotlivých štátov naznačené len v základných rysoch a niekedy sú uvádzané údaje už neaktuálne. Pri analýze slovenskej právnej úpravy autorka uvádza už neaktuálnu právnu úpravu nakoľko uvádza príslušnosť už zrušených vojenských súdov a Špeciálneho súdu.

Prijatie a realizácia EZR vyvolala aj odozvu pri riešení prejudiciálnych otázkach pred Európskym súdnym dvorom, teraz Súdnym dvorom EU. V poslednej časti autorka analyzuje najznámejšie judikáty Súdneho dvora EU. Autorka si vybrala tri judikáty, ktoré obširne opisuje, možno mohla poukázať aj na niektoré ďalšie - „novšie“ prijaté po roku 2008, nakoľko za relatívne krátku účinnosť EZR, Súdny dvor sa touto problematikou veľakrát zaoberal (napr. Rozhodnutie Súdneho dvora ES C-66/08 zo dňa 17. júla 2008 – *Szymon Kozłowski*, Rozhodnutie Súdneho dvora ES C-296/08 zo dňa z 12. augusta 2008, Rozhodnutie Súdneho dvora ES C-388/08 zo dňa 1. decembra 2008 – *Artur Leymann a Alekse Pustovarov*, Rozhodnutie Súdneho dvora ES C 123/08 zo dňa 6. októbra 2009 – *Dominic Wolzenburg*, Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) C-261/09. zo 16. novembra 2010 *Gaetano Mantello* a iné).

Práca je vhodne doplnená aj prílohami, autorke však možno vytknúť skutočnosť, že ako prílohu č. 1 uvádza tabuľku 32 trestných činov pri ktorých sa nevyžaduje zásada obojstrannej trestnosti. Na škodu veci je že autorka uvádza tabuľku vypracovanú NSZ s odkazom už na neúčinné ustanovenia starého Trestného zákona č. 140/1961 Zb. aj napriek tomu, že je už druhý rok účinný nový Trestný zákonník.

Záver

Predložená dizertačná práca predstavuje seriózný príspevok v oblasti rozvoja vedného odboru – trestné právo. Vytýkané nedostatky majú prevažne formálny alebo odporúčací charakter a zásadným spôsobom neznižujú kvalitu preloženej práce. Autorka v práci preukázala rozsiahle odborné znalosti riešenej témy, schopnosť pracovať s odbornou literatúrou ako aj spôsobilosť prezentovať vlastné názory.

Prácu **o d p o r ú ě a m** na obhajobu.

Navrhujem aby sa autorka v rámci obhajoby vyjadrila k nasledovným problémom:

1. Na strane 6 autorka uvádza „*Extradiční smlouvy jsou však mezi členskými státy Evropské unie uzavírány nadále, a to i přes stále stoupající počet vydávaných evropských zatýkacích rozkazů.*“ Navrhujem aby doktorandka uviedla exemplifikatívne niekoľko extradičných zmlúv medzi členskými štátmi EU, ktoré boli prijaté po zavedení EZR a čo je dôvodom ich prijímania.
2. Navrhujem aby doktorandka prezentovala najnovší vývoj inštitútu EZR najmä vo vzťahu k zvýšeniu garancií ochrany základných ľudských práv a slobôd odovzdávaných osôb.
3. Do akej miery bolo transponované Rámcové rozhodnutie o EZR v podmienkach ČR.

Navrhujem aby po úspešnej obhajobe dizertačnej práce bol JUDr. Jitke Novákovej udelený akademický titul „doktor“ – Ph.D.

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, connected strokes. It appears to be a stylized representation of a name, possibly 'Jitka Nováková'.